

РЕШЕНИЕ

№ 4825

гр. София, 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 16.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **6487** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК, във вр. с чл. 46а, ал. 2 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на М. К., роден на 19. 09. 2003 г., гражданин на И., със съдебен адрес - С., [улица], ет. 3 - БХК, чрез адв. Ж., срещу Заповед № 3282 ПАМ-25 / 01. 06. 2021 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция“ за принудително настаняване на чужденец в звено за краткосрочно настаняване при СДВНЧ към дирекция „Миграция“ - СДВР.

В жалбата се излагат съображения, че обжалваната заповед е незаконосъобразна, тъй като фактическите основания за издаването ѝ не отговарят на действителността. Твърди се, че жалбоподателят е непридружен непълнолетен, а не придружен такъв, както е приел административния орган. Излагат се доводи за нарушение на процедурата предвидена в Закона за закрила на детето. Прави искане за възстановяване срока за обжалване на издадената заповед. Моли, съдът да постанови решение, с което да отмени оспорения административен акт.

Ответникът – директора на Главна дирекция „Гранична полиция“ /ГДГП/, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Излага доводи за липсата на правен интерес от оспорването.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С докладна записка № 3282р-12018 / 31. 05. 2021 г. на началника на сектор

ПНПЧООСДНЧ, е предложено на директора на ГДГП, с оглед задържани 18 чуждестранни граждани, да бъдат издадени заповеди за краткосрочно настаняване в обособени за тази цел места за провеждане на действия по първоначална идентификация и преценка за последващи административни мерки.

Със Заповед № 3282 ПАМ-25 / 01. 06. 2021 г. на директора на ГДГП, е заповядано принудителното настаняване в звено за краткосрочно настаняване при СДВНЧ към дирекция „Миграция“ - СДВР на С. К То, роден на 06. 12. 1999 г. за срок до 30 дни, придружаващ братовчедите си М. С., роден на 01. 04. 2005 г., М. К., роден на 19. 09. 2003 г. и Х. Д., роден на 01. 11. 2003 г., на основание чл. 44, ал. 13 от ЗЧРБ. Заповедта е връчена на 01. 06. 2021 г., като на същата дата лицето е настанено фактически в СДВНЧ и е оспорена с жалба от 23. 06. 2021 г. пред АССГ.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Видно е, че жалбата е подадена след изтичането на законоустановения срок за оспорване, но в същата е направено искане за неговото възстановяване, тъй като се твърди, че пропускането се дължи на особени непредвидени обстоятелства.

Съдът намира искането за възстановяване срока за обжалване на Заповед № 3282 ПАМ-25 / 01. 06. 2021 г. на директора на ГДГП, за основателно, тъй като пропускането му действително е станало по особени непредвидени обстоятелства.

Видно от приложения (стр. 37) амбулаторен лист, М. К. е бил под карантина 14 дни с оглед наблюдение и недопускане на заразни заболявания. При това положение, очевидно в рамките на тези 14 дни жалбоподателят не е могъл да предприеме никакви действия по оспорване на издадената заповед, поради което пропускането на срока се дължи на особени непредвидени обстоятелства и срока за оспорване следва да се възстанови.

Съдът намира, че за жалбоподателят е налице и правен интерес от оспорването (в частта, касаеща неговото настаняване, доколкото с издадения акт се настаняват четири лица), независимо, че с оглед материалите по делото, междувременно е освободен от СДВНЧ.

Видно от докладна записка рег. № 10540р-7326 / 25. 06. 2021 г. (стр. 43) на 24. 06. 2021 г. са освободени от СДВНЧ група чужденци, между които и жалбоподателя и предадени на служители на ДАБ, поради подадени молби за международна закрила.

Видно е обаче, че жалбата срещу оспорената заповед е подадена в АССГ на 23. 06. 2021 г., т.е. преди освобождаването на чужденеца. Съобразно константната практика на ВАС, се приема, че правен интерес от оспорването на даден акт следва да бъде налице, най-малко към датата на подаване на жалбата, поради което съдът намира, че към този момент жалбоподателят безспорно е имал правен интерес, от обжалването на настаняването си. Действително, след подаването на жалбата М. К., е освободен от СДВНЧ, но това не отменя с обратна сила възможността да иска установяване на незаконосъобразността на принудителното му настаняване. Видно от подадената от адв. Ж. молба на 12. 07. 2021 г., се изразява становище, че се поддържа оспорването, поради което безспорно е налице правен интерес.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че се оспорва в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, съобразно чл.

44, ал. 1 от ЗЧРБ – директора на Главна дирекция „Гранична полиция“.

При издаването на заповедта, обаче е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон.

В конкретния случай е безспорно, че чужденец е непълнолетен, тъй като изрично и в оспорената заповед се сочи, че М. К., е роден на 19. 09. 2003 г.

Съгласно чл. 44, ал. 13 от ЗЧРБ, в случаите на чужденец с неустановена самоличност органът по ал. 1 след индивидуална преценка на принципите за пропорционалност и съразмерност може да издаде спрямо него заповед за краткосрочно настаняване в обособено за тази цел звено на специален дом за временно настаняване на чужденци за срок до 30 календарни дни за провеждане на действия по първоначална идентификация и установяване на самоличност и за преценка на последващите административни мерки, които е необходимо да се предприемат. Чужденци, за които се предполага, че са малолетни или непълнолетни, се настаняват заедно с придружителите им в специални помещения. Не се допуска повторно настаняване на чужденец в обособено звено за краткосрочно настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци.

На основание чл. 44, ал. 9 от ЗЧРБ, по изключение, при наличието на обстоятелствата по ал. 6 за придружените малолетни или непълнолетни лица се издава заповед за принудително настаняване в специален дом със срок до три месеца. В специалните домове по ал. 7 се обособяват помещения за настаняване на малолетни и непълнолетни чужденци с подходящи за тяхната възраст и потребности условия. Принудително настаняване не се прилага по отношение на непридружените малолетни и непълнолетни лица. Органът, издал заповедта за налагане на принудителната административна мярка, предава лицето на служител на съответната дирекция „Социално подпомагане“, която предприема мерки за закрила съгласно Закона за закрила на детето.

Видно е, че само по изключение и то при наличие на обстоятелствата по ал. 6 от закона се настаняват придружените непълнолетни лица, но в конкретния случай от страна на органа не са изложени никакви доводи, че са налице обстоятелствата посочени в ал. 6, поради което е налице съществено нарушение, което е достатъчно основание за отмяна на оспорената заповед.

Освен това е налице спор, дали М. К. се явява придружен непълнолетен или непридружен такъв.

Видно е, че с разпореждането за насрочване на делото са дадени изрични указания на ответника, да представи доказателства, че е уведомена Дирекция „Социално подпомагане“ по настоящия адрес на детето за образуваното производство спрямо жалбоподателя, на основание чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила на детето, както и доказателствата въз основа на които е установил, че С. К То придружава М. К. и каква е роднинската връзка между тях.

Съобразно заявеното от процесуалния представител на ответника в проведеното съдебно заседание, не е уведомена Дирекция „Социално подпомагане“, както и че няма доказателствата въз основа на които е установено, че С. К То придружава М. К. и каква е роднинската връзка между тях. Фактите дали едно лице е придружен непълнолетен или непридружен такъв се установяват при беседата на чужденец, като информацията се отразява в съответната докладна записка.

В конкретния случай обаче, единствената докладна записка на която се базира издадената заповед за настаняване, е докладна записка № 3282p-12018 / 31. 05. 2021 г.

на началника на сектор ПНПЧООСДНЧ. В тази докладна записка, обаче няма никаква информация, от която да се установи, че С. К То придружава М. К., както и каква е роднинската връзка между тях.

Съгласно § 2, т. 1 от ДР на ППЗЧРБ, „непридружен“, е малолетен или непълнолетен чужденец, който се намира на територията на Република България и не е придружен от свой родител или от друго пълнолетно лице, което отговаря за него по силата на българския закон или обичай.

На основание § 2, т. 3 от ДР на ППЗЧРБ, „лица, отговорни по силата на обичая“ за непридружен малолетен или непълнолетен чужденец са пълнолетните роднини по права възходяща линия без ограничение в степените, както и пълнолетните роднини по съребрена линия до трета степен включително.

В случая няма никакви доказателства, че действително е налице роднинска връзка между лицата, както и каква степента, за да се прецени дали в действителност е налице лице, отговорно по силата на обичая.

Утвърдената от администрацията на ответника практика, това да се преценява на базата на беседа с лицата е абсолютно порочна, тъй като не може да се осъществи съдебен контрол относно установените факти. В тази връзка след като няма никакви доказателства, за роднинската връзка между лицата, както и тяхната степен, не може да се приеме, че действително М. К. и придружен непълнолетен.

При това положение, в нарушение на закона, същият е настанен в СДВНЧ, тъй като принудително настаняване не се прилага спрямо непридружените непълнолетни, на основание чл. 44, ал. 9 от ЗЧРБ.

Освен това, независимо дали е придружен или непридружен непълнолетен М. К., безспорно е, че същият е непълнолетно лице, тъй като е роден на 19. 09. 2003 г., поради което спрямо него се прилагат разпоредбите на Закона за закрила на детето.

Съгласно чл. 15, ал. 6 от ЗЗД, при всяко дело съдът или административният орган уведомява дирекция „Социално подпомагане“ по настоящия адрес на детето, като за уведомлението от съда се прилагат разпоредбите на Гражданския процесуален кодекс, а за уведомлението от административния орган се прилагат разпоредбите на Административнопроцесуалния кодекс. Дирекция „Социално подпомагане“ изпраща представител, който изразява становище, а при невъзможност предоставя доклад.

В конкретния случай, видно от заявеното от процесуалния представител на ответника, не е била уведомена Дирекция „Социално подпомагане“, което представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила и е самостоятелно основание за отмяната на оспорения акт.

Освен това, в оспорената заповед не са изложени никакви мотиви относно причините за настаняването на чужденеца, като такива липсват и в предложението, по повод на което е издаден акта. В такъв случай обаче, наложената мярка за принудително настаняване се явява прекомерна и не е съобразена с целта на закона.

Това е така, защото тази принудителна административна мярка сериозно засяга личността на адресата си като ограничава правото му на свободно придвижване, поради което законодателят е предвидил задължителна мотивировка относно необходимостта от настаняване, което обаче в настоящия случай не е спазено.

Издаването на заповед за принудително настаняване, при положение че не са изложени никакви мотиви от конкретната необходимост за това, предвид някаква потенциална възможност жалбоподателя да се укрие и по този начин да осуети изпълнението на наложена му евентуално ПАМ (каквато обаче липсва), се явява

прекомерна мярка, в противоречие с принципа за съразмерност, посочен в чл. 6 от АПК.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон - отменително основание по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК.

При този изход на спора, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя направените разноски по делото, но такова искане няма направено, поради което и не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ВЪЗСТАНОВАВА срока за обжалване на Заповед № 3282 ПАМ-25 / 01. 06. 2021 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция“.

ОТМЕНЯ по жалба на М. К., роден на 19. 09. 2003 г., гражданин на И., Заповед № 3282 ПАМ-25 / 01. 06. 2021 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция“, В ЧАСТТА, в която е разпоредено принудителното настаняване на жалбоподателя в звено за краткосрочно настаняване при СДВНЧ към дирекция „Миграция“.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: